

Baby Ericsson

Societe des Telephones Ericsson i Colombes har nyligen utarbetat en ny bakelittelefonapparat med modernt utseende och synnerligen små dimensioner, som kan genom modifiering av anropsanordningen användas antingen för CB, automatiska eller LB system.

Förutom dessa olika typer har i samma utförande även konstruerats en tryckknappslinjeväljare, avsedd för mindre installationer, omfattande maximalt en huvudlinje och fyra lokallinjer, vilken närmare beskrives härnedan.

Den nya linjeväljarens arbetssätt och kopplingschema äro desamma som hos den Ericsson-apparat, som år 1932 antogs av franska P.T.T. som officiell standardmodell.

Samtalen på huvudlinjen äro fullt hemliga, medan däremot lokalsamtalen äro av icke hemlig typ, vilket har gjort det möjligt att reducera antalet organ till ett minimum. Anpassningen av »baby»-apparaten till självväljaresystem har skett efter mycket grundliga tekniska undersökningar i avsikt att uppnå stor enkelhet i justering och underhåll, jämte lång livslängd hos de ingående delarna även under mycket svåra driftsförhållanden.

Apparaten är mycket stabil; bottenplattan har sålunda försetts runt bottenplåtens omkrets med en gummiremsa, som tillförsäkrar en god adhesion till underlaget. I avsikt att minska slitningen av väggfästekabeln, har intaget till apparaten utformats synnerligen omsorgsfullt, varjämte kabeln skyddas av en särskild fjäder. Till varje apparat hör en kopplingsbox, innehållande de olika reläerna, motståndssatserna och kondensatorerna. Dessa detaljer äro monterade på en rörlig insats, på vilkens baksida finnas monterade klämmorna för anslutning av lokallinjerna. Tack vare denna anordning har apparatens utrymmesbehov kunnat reduceras till ett minimum, varjämte inkoppling och underhåll blivit synnerligen underlättade.

Flera apparater av denna typ utgöra en självväljaranläggning, där varje apparat kan komma i direkt förbindelse med huvudlinjen såväl för utgående som inkommande samtal; den annars vanliga huvudapparaten, eller vaktapparaten, undvikas alltså. Apparaterna kunna på samma sätt komma i förbindelse med varandra.

Då ett samtal inkommer från huvudlinjen, kopplar den abonnent, som först lyfter mikrotelefonen och trycker på understa radens vänstra tangent, in sig på huvudlinjen; denna upptagetmarkeras då i de övriga apparaterna med tillhjälp av den bredvid tangenten monterade blänkaren. Om samtalet avser honom själv, utväxlar abonnenten samtalet med den kallande, varefter han åter nedlägger mikrotelefonen; tangenten återgår i hemmaläge och huvudlinjen frigöres.

Om däremot samtalet icke avser honom, överför abonnenten detsamma till den begärda apparaten, och anropar denna genom att trycka på en av de tre lokaltangenterna. Då hålles huvudlinjen, ringsignal utgår till den begärda apparaten, och den första abonnentens samtalsorgan växlas över på anläggningens lokallinjer.

Då den begärda lokalapparaten svarar, meddelar abonnenten att han överför ett samtal från huvudlinjen, varefter han trycker på den röda knappen, som är placerad till vänster på kåpans lutande sida. Då en knapp höres i telefonen, släpper abonnenten denna knapp och nedlägger mikrotelefonen. Knappen och tangenten återgå i utgångsläge, och samtalet på huvudlinjen är överfört till den nya abonnenten.

Om en abonnent önskar erhålla en upplysning hos en annan lokalapparat under samtal på huvudlinjen, utför han samma manövrar, som beskrivits nyss vid överföring av samtal, men, då han erhållit upplysningen, trycker han på nytt på huvudlinjetangenten i stället för att nedtrycka den röda knappen, vilket har till följd att den tidigare nedtryckta lokaltangenten återställs och att han åter inkopplas på huvudlinjen. Detta kan upprepas så många gånger som abonnenten önskar. Samtalen på lokallinjerna kunna givetvis icke avlyssnas från huvudlinjen.

Då en abonnent önskar koppla in sig på huvudlinjen, ser han först efter på blänkaren, om linjen är ledig, varefter han avlyfter mikrotelefonen och trycker på huvudlinjetangenten, som inkopplar honom direkt till telefonstationen. Om denna är automatisk, har han endast att slå det önskade numret på fingerskivan. Är den däremot av CB system, trycker han ett ögonblick på den svarta knappen, som är placerad till höger på kåpans lutande sida, för att utsända ringsignal till telefonstationen. Då telefonisten svarar, begär han numret på vanligt sätt. Om telefonisten icke svarar, kan han genom tryckning på den svarta knappen utsända ringsignal så ofta som det är nödvändigt.

Slutsignal gives då mikrotelefonen åter nedlägges på klykan, oberoende av nätets system.

Apparatens synnerligen tilltalande utseende och dimensioner göra den till den idealiska telefonapparaten för små kontor och privatbostäder. Den har också blivit synnerligen gynnsamt mottagen i Frankrike; endast några månader efter det den först sattes i marknaden, hava flera hundratal apparater blivit sålda.

Fig. 1. CB apparat. Fingerskivan är ersatt med ett elektriskt ur.

Fig. 2. Automatapparät.

Fig. 3. Självväljareapparät.
Tangenten till vänster är avsedd för inkoppling till huvudlinjen, de övriga tre tangenterna för lokallinjerna. Blänkaren indikerar om huvudlinjen är ledig. Knapparna äro avsedda för signalgivning och överföring av samtal till annan apparat

Källa: Ericsson Review Nr 2 1933